

L'IGUALADÍ

"El palau da Justícia de Barcelona és un baluard anticatalà, un baluard antirepublicà i contrarevolucionari, i que la justícia que allà s'administra no és honesta".

(Del discurs del Diputat Comorera)

I de la majoria de les sucursals d'aquell Palau, què podríem dir-ne?

ÈPOCA VIII

PORTANTVEU SETMANAL D'ESQUERRA REPUBLICANA

Núm. XVIII

IGUALADA, 12 D'AGOST DE 1933

Carta de Barcelona

L'encaixada nacionalista

Galícia, Euskadi i València han portat aquests dies a la nostra Catalunya aires saludables de fermesa en els ideals nacionalistes. Benvinguts els qui duen al front el segell d'un ideal i al cor el símbol del patriotisme.

Benvinguts els qui han aplegat en una abraçada de germanor les aigües de l'Atlàntic, el Cantàbric i el Mediterrani. Races fortes, races rebels, races patriòtiques que han escrit pàgines històriques amb cançons i amb eines de treball, tenint sempre encesa la llàntia de la fe i de la seguretat en els destins de la seva terra. Benvinguts els qui amb llur entusiasme han vingut a fer brandar els nostres cors, a desvetllar alguns neguits mig adormits i a donar una saludable alenada revifadora als nostres ideals nacionalistes.

Els catalans que hem rebut amb ulls espurnejants la visita de germans nostres en idealisme acceptem la vostra mà, nacionalistes d'altres terres! i encaixem amb tofa emoció, especialment amb tu, inquieta i perfumada València que ens has ofert la mà més prop del cor.

Per uns dies hem barrejat nostres cançons i les nostres parles, hem respirat un mateix ambient de cordialitat i comprensió, hem caminat junts i junts hem fet història. Ens hem donat les mans i hem començat l'anella d'una sardana a la qual ben prompte s'uniran d'altres terres per puntejar, tots junts, la dansa patriòtica de l'ideal abastat.

Ja ha començat la sardana, la música deixa oir la seva invitació, els peus es belluguen, les mans encaixen... veniu nacionalistes d'altres terres, veniu Mallorca i Navarra i Andalusia... veniu tots i ballarem la dansa més bella, la dansa ideal que és la única que ha d'agermanar els pobles hispànics. Perquè, teniu-ho present, amics i germans d'Espanya, la vostra i la nostra grandesa, la vostra i la nostra reestructuració en una Confederació Ibèrica no serà un fet fins que existeixin les veritables llibertats nacionals.

Deixem que per uns dies brandi la nostra emoció amb mofiu de la visita dels nostres germans d'ideal. Deixem que per uns dies la joia faci tornar lírica la nostra ploma, tremolosa la nostra veu i fervorós el nostre pit.

Emoció... joia... dos sentiments que ennobleixen els individus i fan grans els pobles.

Repefim la benvinguda i el desig vehement de què els nostres camins paral·lels ens menin a la fita ideal.

Joan Camps.

Centre Republicà

Avui dissabte, dia 12

A les deu de la vetlla

En el saló d'actes d'aquest Centre tindrà lloc una interessant

CONFERÈNCIA

a càrrec de la batalladora publicista

Na Maria Teresa Gisbert

Versarà sobre el tema:

L'ESPERIT FEMINISTA DE LA REPÚBLICA

L'ACTE SERÀ PÚBLIC

Dia 12 d'agost

Botigues a

Barcelona

Cervera

Guissona

Agramunt

i Artesa de Segre

Important

inauguració de la

sucursal núm. 6 dels

CALÇATS

Majestic

(Marca registrada)

Qualitat - Elegància - Preu

Models sens

competència

Rambla Sant Isidre, 16

IGUALADA

Reportatge Escolar

Les Colònies

Recordàvem amb delectança alguns mots de nostre digníssim batlle senyor Biosca adreçats als petits estiuejants, abans de prendre comiat: «Vos faig present—deia—que, els mestres i mestresses ens donaran compte diàriament del comportament de cadascun dels escolars, cosa que farà pública la premsa de casa nostra i la forana. No tenim el més petit dubte de què veurem consignats una munió d'actes de bondat, de germanor i noblesa sentimental, realitzats pels petits escolars i que tant contribuïran a l'enaltiment de nostra preuada Ciutat».

Conscients del nostre deure i a l'ensems desitjosos de fer arribar als nostres volguts ectors algunes de les impressions—per cert ben falagueres—del desenvolupament de nostres Colònies escolars, el proppassat diumenge ens encaminàrem vers les residències estivals de nostres petits conciutadans. Els mots que encapçalen nostre breu reportatge ens vingueren sovint a la memòria durant el viatge. Nostre volgut batlle hauria semblat en terreny erm? No. Coneixedor incontestable de la psicologia infantívola, havia ben plaçat tota la llavor... la bona llavor... que tan excel·lentment ha de fruitar en l'avenir...

Els mestres i mestresses dirigents, ens ho feren remarcar tothora.

* * *

Xirois ens acullen els petits compatriotes... Són tantes les coses que volen contar-nos, que no hi ha manera de coordinar-les... Digueu que no hi hagut un sol malalt... Que estem contentíssims a més no poder... El dia resulta curt i ens passa el temps volant... Que ens reca molt l'apropament de la data de retorn. Arreu hem escoltat el mateix plany.

Passat l'esplai momentani, ens hem volgut informar prop dels directors i auxiliars, amb el fi de constatar els alegrois dels infants. Res que ens desdiguí d'aquelles espontànies manifestacions hem pogut sorprendre. La satisfacció expressada pels infants, la corroborarem prop dels dirigents. És possible? Si. Les mesurades paraules del batlle, foren ben escoltades... Les instruccions del Consell Municipal de cultura, seguides al peu de la lletra... El bon criteri de professors i auxiliars—coneixedors experts del seu comès—aplicat de faisó discrecional i acuradament... La reeixida era doncs, indiscutible.

* * *

Tant els bons amics de la Panadella com els de Carme, ens donen les noves més agradables.

El Director senyor Viguera i el simpàtic